

KICK

www.rekryteringsgruppen.se

REKRYTERINGSGRUPPEN AKTIV REHABILITERING

NUMMER 4 2010 ÅRGÅNG 29

A close-up photograph of a woman with long, wavy brown hair and green eyes. She is looking slightly to the left of the camera with a gentle smile. She is wearing a dark-colored top. In the foreground, a professional silver and black microphone is positioned, partially obscuring her face. The background is a plain, light-colored wall.

**SKIDÅKNING
IDOL FRIDA
YOGA**

SUNDBYBERGS STOLTASTE PAPPA

TEXT: ANETTE BOHM FOTO: TOMAS ENGBLOM

När sambon Matilda berättade att hon gjort ett graviditetstest och det var positivt började tankarna snurra och Peters första spontana kommentar var: "Då måste vi byta bil!"

– Egentligen ville jag säga att det var fantastiskt och för bra för att vara sant. Vi hade pratat om att skaffa barn inom en rimlig framtid; mer planerat var det inte utan mera en lyckträff.

– I början kändes allt överkligt och det var svårt att föreställa sig vad som var på gång. När vi gjorde det första ultraljudet och fick en bild blev det lite verkligare. Vecka 19 gjordes det andra ultraljudet och efter det kändes det som en evighet av väntan.

Det hörs gny från sovrummet där lilla Teodora sover i en liten vaggga bredvid mammas och pappas säng. Matilda hämtar henne och de sitter med en stund vid köksbordet under intervjun. När Teodora ammas ligger hon nöjd i mammas famn och tittar storögt och begrundade på sin pappa.

– I vecka 20 kände Matilda rörelser, men när jag la handen på hennes mage blev det alldeles stilla. Jag kunde känna lite, ungefär som om någon petar på en. Det var först mot slutet, efter vecka 30, som det sparkade ordentligt.

– På kvällarna när jag ville sova tyckte Peter att det var jättemysigt att känna på min mage. Bebisen vaknade och höll mig vaken i flera timmar. Då hade Peter nöjt somnat för länge sedan, skrattar Matilda.

– Men jag var orolig ibland. Den information man får är ganska otillräcklig. Jag hade miljoner frågor, men det går inte att få svar på allting. Rörelserna blev en bekräftelse på att allting var bra.

– Sedan jag träffade Matilda har hon varit det mest betydelsefulla för mig. Men nu blev det ännu större. Från att ha varit någon jag älskar väldigt mycket blev hon mitt allt.

– Jag gillar att vara ute och promenera och jag lovar att det syns att jag är den stoltaste pappan i Sundbyberg, säger Peter med ett stort leende.

– Nu är vi en familj på riktigt och när vi går runt på stan känner jag att folk ser att vi är ett par. Annars händer det ofta att folk tar för givet

Peter Fahlström arbetar som verksamhetschef för RG aktiv rehabilitering. Han bor i en bostadsrätt tillsammans med flickvännen Matilda och är nybliven far till Teodora.
– Jag upplever inte att det är någon skillnad i min roll som pappa för att jag sitter i rullstol.

att jag är Peters personliga assistent, säger Matilda.

Hon har aldrig haft några tankar på att det skulle kunna bli problematiskt att bilda familj med en man som sitter i rullstol och tvekade inte.

– Däremot har jag en syster som tänkt så och jag har förklarat att det är

total lyckokänsla över att se den lilla där hon låg och bara myste.

– När vi kom hem från BB kändes det som vi lånat en bebis. Nu när det gått drygt en månad börjar det sjunka in att det är vår lilla tjej och att hon bor här med oss.

Peter var ledig några dagar innan förlossningen och drygt två veckor efteråt. Det var med väldigt blandade känslor han gick tillbaka till jobbet.

– Fortfarande har jag ju fokus på mina två tjejer som är min familj. Jag måste hitta tillbaka till en normal vardag och i den ingår att jobba och vara pappa. Men ibland är det lite svårt att samla tankarna, medger han.

– Just nu finns det inget mysigare än att ligga i soffan och ha liltjejen på magen halvsovandes. Det är helt underbart att få vara med henne.

PETER HAR FUNDERAT PÅ hur det skulle fungera praktiskt att vara pappa i rullstol. Han har träffat många ryggmärgsskadade tjejer och killar i rullstol som blivit föräldrar och de har delat med sig av sina erfarenheter och tips. Han insåg att det är mycket individuellt hur de löst saker och ting och bestämde sig för att om det dyker upp några problem löser han dem då.

– Jag hade nyligen en period då jag kände mig lite begränsad. Om Teodora är ledsen räcker det med att Matilda går runt med henne en stund. Jag kan inte gå runt, bara hålla henne och gunga lite. Vi har kommit fram till att jag är tillräcklig och måste lita på min förmåga.

– Matilda är väldigt viktig just nu för hon är den som har maten och är med Teodora nästan hela tiden. Min uppgift är att i första hand se till att Matilda har det bra och klarar av att vara mamma. Jag har fått större ansvar för markservicen.

De har pratat om att så småningom pumpa ur och att Peter matar med nappflaska, dels för att avlasta Matilda, dels för

att Peter ska skapa en nära relation med dottern. Han har även tänkt börja ha Teodora i en sele i sitt knä för det funkar inte att gå ut och gå med henne i barnvagn.

I SOMMAR HAR DE TÄNKT VARA lediga tillsammans en längre period genom att kombinera föräldraledighet och semesterar.

– Det ska bli extra kul för vi kanske kan vara mycket utomhus. Jag kommer att vara föräldraledig och vara själv med Teodora, men det blir längre fram.

Peter tror inte att han kommer bli mer överbeskyddande som förälder. Men han har funderat på hur det blir i trotsåldern när den vilda trearingen springer i väg eller argt skriker och vägrar följa med.

– Men jag har en förhoppning om att allt det löser sig. Jag har tänkt en hel del på hur rullstolsburna mammor har det. De första veckorna är mammarollen betydande. Jag har ju Matilda som tar över när jag inte räcker till. Man får hoppas att de har en bra man.

Teodora börjar låta missnöjd och markerar med en högljudd prutt att det är dags för blöjbyte. Peter byter först till en annan rullstol som gör att han sitter lite högre.

– Min grundläggande hjälpmedelsfilosofi är att använda så få men så bra hjälpmedel som möjligt.

Han lägger Teodora i sitt knä och rullar in i ett rum där ett egenhändigt fixat skötbord står mot väggen. Matilda har målat om en gammal byrå och i lådorna ligger babykläder pryddligt hopvikta. Ovanpå byrån är en skiva monterad som sticker ut och gör att Peter kan köra under med benen och sitta bekvämt i en bra arbetshöjd. Han är tetraplegiker och trots den lite nedsatta rörelsefunktionen i händerna är blöjbytet snabbt avklarat och Teodora är glad igen.

– Hon väger fem kilo och är än så länge hanterbar. Vi brukar skämta om att våra barn får lära sig att gå tidigt och att gå långt.

De vill ha fler barn men är inte överens om hur många. Matilda vill ha tre och Peter tycker att två räcker. Och han har bytt bil från en två dörrars kupé till en kombi.

– Men blir det tre barn blir det byte till en ännu större. ♦

foto: Anette Bohm

inga problem. Jag tänker inte på att Peter sitter i rullstol och så har det varit från första början.

I början av september satte förlossningen i gång och det gick snabbt på slutet. En liten människa kom till världen och lades på Matildas mage.

– Att se henne ligga där superlycklig med vårt barn på magen. Jag uppfylldes av en